

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 53, παράγραφος 3, στοιχεία α' και δ', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽¹⁾ την έννοια ότι συνιστά μία από τις αντίθετες διατάξεις στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 5, και ως εκ τούτου, εφαρμόζεται αντί του άρθρου 5, στοιχείο β';
- 2) Έχει το άρθρο 53, παράγραφος 3, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού την έννοια ότι ισπανική κανονιστική ρύθμιση περί χορηγήσεως συμπληρώματος 20 % επί της συντάξεως λόγω ολικής μονίμου ανικανότητας για την άσκηση του συνήθους επαγγέλματος συνιστά νομοθετική ρύθμιση προβλέπουσα τον συνυπολογισμό των παροχών ή των εισοδημάτων που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, προσκρούει στον εν λόγω κοινοτικό κανόνα δικαίου ισπανική διοικητική και δικαστική πρακτική κατά την οποία αναστέλλεται η χορήγηση του συμπληρώματος του 20 % επί της συντάξεως λόγω ολικής μονίμου ανικανότητας για την άσκηση συνήθους επαγγέλματος οσάκις ο δικαιούχος λαμβάνει σύνταξη από άλλο κράτος μέλος;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, προσκρούει στο άρθρο 53, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του προαναφερθέντος κανονισμού ομοίως και η αναστολή χορηγήσεως του μέρους εκείνου του συμπληρώματος του 20 % που περιλαμβάνεται στη σύνταξη λόγω ολικής μονίμου ανικανότητας για την άσκηση του συνήθους επαγγέλματος το οποίο υπερβαίνει το ποσό της χορηγούμενης από άλλο κράτος μέλος συντάξεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Μαρτίου 2017 η Internacional de Productos Metálicos, S.A. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτέρο τμήμα) στις 25 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-217/16, Internacional de productos metálicos κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-145/17 P)

(2017/C 195/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Internacional de Productos Metálicos, S.A. (εκπρόσωποι: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente και A. Monreal Lasheras, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 25 Ιανουαρίου 2017 στην υπόθεση T-217/16·
- να αναπέμψει την εν λόγω υπόθεση T-217/16 στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του προβλεπόμενου στο άρθρο 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/278 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, χρονικού περιορισμού·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αντλείται από την ύπαρξη ενεργητικής νομιμοποίησης για την άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Γενικό Δικαστήριο) κατά του κανονισμού 2016/278 ⁽¹⁾, στο μέτρο που εκτιμάται ότι πληρούνται για την αναιρεσείουσα οι προϋποθέσεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Όπως γνωρίζει το Δικαστήριο, οι εν λόγω προϋποθέσεις είναι οι εξής: i) άμεσος και ατομικός επηρεασμός από την προσβαλλόμενη πράξη ή ii) άμεσος επηρεασμός από κανονιστικές πράξεις που δεν περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα.

Όσον αφορά τον **άμεσο και ατομικό επηρεασμό από την προσβαλλόμενη πράξη**, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αμφισβητεί τον **άμεσο επηρεασμό** αυτής. Από την άλλη πλευρά, όσον αφορά τον **ατομικό επηρεασμό**, αυτός υφίσταται για την IPM, δεδομένου ότι ο επίμαχος κανονισμός αφορά κάθε εισαγωγή ο οποίος περιέλαβε στα ενιαία διοικητικά έγγραφα ονοματολογία ή κωδικούς TARIC σχετικούς με τα προϊόντα στα οποία επιβλήθηκαν οι δασμοί αντντάμπινγκ, στις χρήσεις από το 2009 (έναρξη της ισχύος του κανονισμού 91/2009) έως και το 2016 (έναρξη της ισχύος του κανονισμού 2016/278). Επομένως, οι εν λόγω εισαγωγές αποτελούν «περιορισμένο κύκλο επιχειρηματιών», δεδομένου ότι ο περιορισμός των αποτελεσμάτων της καταργήσεως των δασμών αντντάμπινγκ τούς θίγει με συγκεκριμένο και ειδικό τρόπο.

Εξάλλου, όσον αφορά τον **άμεσο επηρεασμό από κανονιστικές πράξεις που δεν περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα**, η ανάλυση επικεντρώνεται στη διαπίστωση της ανυπαρξίας εκτελεστικών πράξεων στον κανονισμό 2016/278. Ούτως εχόντων των πραγμάτων, οι εκκαθαρίσεις δασμών τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο μνημονεύει ως εκτελεστικές πράξεις του κανονισμού δεν είναι τέτοιες φύσεως, δεδομένου ότι οι μόνες εκκαθαρίσεις που εισέπραξε η αναιρεσείουσα ήταν οι προκύπτουσες από τα προβλεπόμενα στον κανονισμό 91/2009 ⁽²⁾, ενώ δεν εισέπραξε σε καμία περίπτωση εκκαθαρίσεις προκύπτουσες από τα προβλεπόμενα στον προσβαλλόμενο κανονισμό (κανονισμός 2016/278). Τούτο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι οι εκκαθαρίσεις που κατέβαλε η ισπανική φορολογική αρχή στην IPM αποφασίστηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Συνεπώς, το προσβαλλόμενο άρθρο 2 αποτελεί αυτοτελή κανόνα ο οποίος δεν χρειάζεται καμία μεταγενέστερη πράξη για να παραγάγει έννομα αποτελέσματα από την ημερομηνία έναρξεως της ισχύος του, δεδομένου ότι περιορίζεται στην κατάργηση ορισμένων δασμών αντντάμπινγκ λόγω της μη συμβατότητάς τους με τη συμφωνία αντντάμπινγκ και τη GATT.

Επιπλέον, ο κανονισμός επιβάλλει υποχρέωση παραλείψεως –περιέχει διαταγή προς την Ισπανία να μην εκδώσει άλλη πράξη περί εισπράξεως δασμών αντντάμπινγκ– και, επομένως, απαγορεύει την έκδοση κάθε φορολογικής πράξεως κατά της οποίας θα μπορούσε να ασκηθεί εθνική προσφυγή, με αποτέλεσμα η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως να είναι το μόνο μέσο που διέθετε η IPM για να προσβάλει το άρθρο 2 του κανονισμού 2016/278.

Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι δεν χωρεί αμφιβολία ότι η IPM νομιμοποιείται, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά του άρθρου 2 του κανονισμού 2016/278, δεδομένου ότι ο εν λόγω κανονισμός δεν περιέχει, εκ φύσεως και βάσει του περιεχομένου του, κανένα εκτελεστικό μέτρο.

2. Ως δεύτερο λόγο αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει το αίτημα που υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο για την **αναγνώριση της αναδρομικής εφαρμογής των αποτελεσμάτων του άρθρου 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού**. Συναφώς, εν αντιθέσει προς την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, στην οποία εκθέτει ότι δεν είναι αρμόδιο να κηρύξει την αναδρομική ισχύ του άρθρου 1 του κανονισμού, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι κάτι τέτοιο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της ακυρώσεως του άρθρου 2 του κανονισμού, δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο καθορίζει τον χρονικό περιορισμό, του οποίου την καταλληλότητα αφορούσε η προσφυγή ακυρώσεως που κρίθηκε απαράδεκτη. Επομένως, το αίτημα κηρύξεως της αναδρομικής ισχύος του άρθρου 1 του κανονισμού που υπέβαλε η αναιρεσείουσα είναι απολύτως παραδεκτό, στο μέτρο που θα γινόταν εμμέσως δεκτό κατόπιν της κηρύξεως της ακυρότητας του άρθρου 2 του κανονισμού.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/278 της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, για την κατάργηση του οριστικού δασμού αντντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι (ΕΕ 2016, L 52, σ. 24).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2009, L 29, σ. 1).